

Nr. 163.

Udgaar hver Forestillingsdag.

Tirsdag den 1ste Marts 1904.

7: Serie.

4. Aarg.

Ceres Pilsner, Ceres Lagerøl

serveres fra Fad i Theater-Restauranten og faaes overalt i Bryggeriets Aftapning.

Messina-Appelsiner,

søde og saftfulde, 75 Øre og 1 Kr. pr. Dusin.

Valencia - Appelsiner

realiseres for 35 og 50 Øre pr.

Største Udvalg hos

A. Thykjær.

Annoncer i »Aarhus Theaterblad« kunne bestilles hos Udgive-ren, J. P. Jensen, Musæumsgade 6. Telefon 403.

Bertel ekstrafine Java-

Kaffe

il 92 Øre pr. Pd., 23 Øre 1/4 Pd., forrænger efterhaanden de dyrere Kaffesorter. Faas kun Borgporten 18. Telefon 1419 (fjorten nitten).

ndersens Væveriudsalg

"Klemenshus" (overfor Domkirken). Telefon 104.

tørste Udstyrsforretning udenfor København.

Aarhus Theater.

Tirsdag den 1ste Marts 1904, Kl. $7^{1/2}$:

Tante Cramers Testamente

Lystspil i 4 Akter af Edgard Høyer.

Personerne:

Adjunkt Søren Rømer	Charles Schwanenflügel.
Bertha, hans Hustru, født Cramer	Ellen Diedrich.
Elisa, deres Datter	Maggi Zinn.
Svend Cramer, Musiker	Ludvig Nathansen.
Sagfører Frederik Lemberg	Vilhelm Birch.
Karine, hans Hustru	Anna Meyer.
Gustaf Adolf, deres Søn	Carl Emil Nommensen.
Poul Cramer, Premierløjtnant i Ma-	
rinen	Anker Kreutz.
Ingette, hans Hustru	Jonna Kreutz.
Enkefru Jacobine Cramer	Andrea Lamberth.
Caroline Hansen, Enepige hos Rømers	Antoinette Winding.
Josephine Lustig, Enepige hos Lem-	
berg	Gerda Krum.
Karen Guldbrandsen, Enepige hos	
Poul Cramers	Martha Hegner.
Sørensen, Lagerist	Thorkild Roose.
Madam Hansen, Carolines Moder	Valborg Hansen.

Handlingen foregaar i vor Tid.

Det længste Ophold bliver mellem 2den og 3die Akt. Forestillingen er forbi omtrent Kl. 10³/₄.

(Med Eneret paa Personlisten.)

Dame- og Børnehatte.

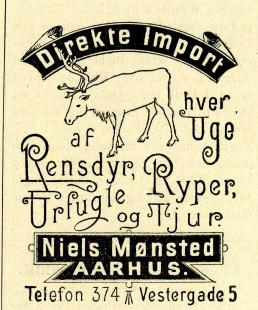
Livsforsikringsselskabet

- oprettet 1848 -

Komb. Livrente- og Kapitalforsikring.

Jacob Jensen,

Hovedkontor for Jylland. "Brobjerghus". Telefon 1043.

Clemensborg. Theaterkonfekter. Spisechokolader.

Aarhus Theaterblad

— Udgaar hver Forestillingsdag —

Indhold: Theatrets Program, Orienteringsplan over Pladserne i Theatret, Musikprogram, Billeder og underholdende Tekst, Theaterverdenen vedrørende.

Bladet sælges hver Forestillingsdag i Theatrets Forhal. Pris 10 Øre. Annoncer kunne bestilles paa Bladets Kontor, Musæumsgade 6, aabent 9-2. Telefon 403.

"Mejlborg", Restaurant.

Souper efter Theatret

Vine fra 1ste Klasses Huse.

Anerkendt Køkken.

En skæbnesvanger ægteskabelig Strid.

Antoine Theater er mødt op med en Nyhed: et fireakts Stykke af Grenat-Dancourt betitlet »L'Assassinée« og i Grunden kun en Dramatisering efter en Novelle af Gaston Bergeret.

Hr. de Bernay har ikke levet ubetinget lykkeligt med sin Hustru. Saa en Aftenstund er han gaaet en Tur sammen med hende, - og er vendt alene tilbage. Dette giver Tjenerskab og Naboer Anledning til at hviske og tiske. Alt peger hen i Retning af en Forbrydelse. Hvorfor skulde ellers Hr. de Bernay just den Aften have givet alle sine Tjenestefolk Lov til at gaa ud? Sladderen løber videre og videre, og endelig indfinder Kvarterets Politikommissær sig og faar det meget paafaldende Svar af Hr. de Bernay — at han ikke véd, hvor hans Frue befinder

Sagen kommer nu for Politiretten og derfra videre til Kriminaldomstolen. Hr. de Bernay begynder at finde Situationen helt interessant og beslutter sig til at spille den paatvungne Rolle videre saa længe som muligt.

Sluttelig dømmes han paa Indicier til 20 Aars Tugthus, men just som Dommen læses op — træder den formentlig myrdede Frue ind. Hun var paa den fatale Spadseretur ganske vist kommet op at nappes med sin Ægtemage, havde straks raabt paa, at hun vilde skilles, var over Hals og Hoved tagen ud til sin gamle Amme i en fjern Provinskrog, men var dog omsider bleven ked af Opholdet derude . . .

Nu er hun saa forsonlig stemt som nogensinde, og Stykket ender derfor i lutter Fryd og Gammen minus nogle velturnerede Spydigheder til d'Herrer Kriminalister.

En standset Theaterpanik.

Efter hvad der meddeles fra New-York, kan Publikum i et derværende Theater takke det tilstedeværende Politi og Brandvæsens ganske vist saare energiske Indgriben for, at det blev forskaanet for en stor Ulykke.

Under en Eftermiddags-Forestilling lød pludselig høje Raab om »Brand« gennem den tætfyldte Tilskuerplads. Et Øjeblik var det, som om alle lammedes af Rædsel, men derefter grebes Mængden af én til Vanvid grænsende Angst, og alle trængte sig i vild Flugt mod Hovedudgangen. De der posterede Politibetjente indsaa, at kun en

Musikprogram.

Orkestret under Anførsel af Kapelmester William Bähncke udfører:

Foran 1ste Akt af "Tante Cramers Testamente":

Suppé: Ouverture til "Pique-Dame".

Foran 2deu Akt:

Ganne: "La Czarina". Mazurka.

Foran 3die Akt:

Lumbye: "Nie noc". Polka".

Foran 4de Akt:

Waldteufel: "Skøjteløberne".

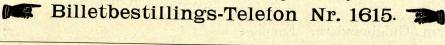
Billetpriserne:

Oldinar	romojet	Ordinær	Forhøjet
Pris.	Pris.	Pris.	Pris.
ıste Parket 2,50	3,00	2den Balkon, øvrige	a dir
2det — 2,00	2,50	Rækker 1,00	1,25
Parterre, de første 4		2den Balkon, Loge 3 og 4,	
Rækker 1,50	2,00	Nr. 16—21 og Nr. 28	
Parterre, øvrige Rækker 1,00	1,50	og 29, øvrige Rækker 0,50	0,75
Fremmedloge 4,00	5,00	2den Balkon, Loge 5 og 6,	
ıste Balkon, ıste Række	v	Nr. 13—16, øvrige	
overalt 2,50	3,00	Rækker 0,50	0,75
1.Balkon, Loge 1—6, øv-		Amphitheater, 1ste og	
rige Rækker 2,00	2,50	2den Række 0,75	1,00
I. Balkon, Loge 7—10,	qres e	Amphitheater, øvrige	er year
øvrige Rækker 1,50	2,00	Rækker 0,50	0,75
2den Balkon, 1ste Række			

Billetter faas til forhøjet Pris fra Kl. 11-111/2. Til almindelig Pris tra Kl. 12-3 og fra Kl. 5.

2,00

overalt ... 1,50

i neatertogene.

Foruden de i Toglisterne paa 4de Side nævnte Tog afgaar indtil 31te Marts fra Aarhus nedenstaaende Theatertog:

Sydpaa til Skanderborg Torsdagene den 3die og 17de Marts, Aften Kl. 11.46.

Nordpaa til Randers hver Torsdag Aften Kl. 11.13. Ostpaa til Ryomgaard hver Torsdag Aften Kl. 11.15. Til Odder hver Torsdag Aften Kl. 10.38. Til Hammel bver Torsdag Aften Kl. 11.15.

Togene standse ved alle Mellemstationer.

resolut Optræden kunde kvæle Paniken i Fødslen. De kastede sig da med tordnende Tilraab: »Tilbage! De maa blive paa Deres Pladser! Der er ingen Ild!« imod den Mængde, der ganske havde tabt Hovedet. Til alle Sider slog Politibetjentene løs med knyttede Næver og i Forening med Brandmændene, der ligeledes brugte Magt, lykkedes det dem at faa de fremstormende trængt tilbage.

Enkelte Personer blev ligefrem løftede i Vejret og temmelig ublidt transporterede til deres Pladser, medens andre af to kraftige Hænder blev tvungne til at blive paa deres Stol. Overfor nogle unge Mennesker, der gebærdede sig særlig vildt, anvendte Politiet endog Stavene. Under deres Bestræbelser for at bringe de uden Aarsag opskræmte Tilskuere til Fornuft, fik de god Hjælp af alle tilstedeværende Theaterkontrollører. Drøje Eder, Prygl og Puf regnede ned over de theaterbesøgende, der ikke vilde lystre, og det i en saadan Grad, at de tilsidst kom til Besindelse.

Det skæbnesvangre Raab om Brand viste sig at være udstødt af en ung Udlænding, der sammen med en Amerikaner var bleven tilbage i Foyeren og var kommen i et heftigt Skænderi med ham, som tilsidst udartede til Slagsmaal. Urostifteren blev øjeblikkelig greben i Kraven af Politiet, og fem Minutter efter, at han havde gjort falsk Allarm, var Roligheden i Theatret genoprettet, og Forestillingen kunde fortsættes.

En Bryllupsnat.

Parisertheatret »Folies dramatiques«, som ikke bærer sit Navn med Urette, har atter forøget sit Repertoire med et af de ret godmodigt kaade og dog saa fordringsløse Stykker, der er Theatrets Specialitet: »Une nuit de noces« (En Bryllupsnat) af Forfatterfirmaet Kéroul og Albert Barré.

Notaren Gaston Durosel i Etampes ægter Frk. Duportalle. Svigerfaderen mener at have indrettet alt paa det bedste for, at det unge Par i uforstyrret Lyksalighed kan kurre deres Hvedebrødsdage til Ende; han har i Paris lejet og udstyret det nysseligste lille Hjem til Parret. Det er lykkedes den rare Svigerfader at leje Lejligheden i næsten komplet monteret Tilstand af en Dame, som har erklæret, at hun ikke i lange Tider vil faa Brug for den. Uheldigvis er denne Dame imid-

In skæbnesvanger ægteskabelig Strid.

Antoine Theater er mødt op med en Nyhed: et fireakts Stykke af Grenat-Jancourt betitlet »L'Assassinée« og i Grunden kun en Dramatisering efter novelle af Gaston Bergeret.

Hr. de Bernay har ikke levet ubetinget lykkeligt med sin Hustru. Saa en Aftenstund er han gaaet en Tur sammen med hende, — og er vendt alene tilbage. Dette giver Tjenerskab og Naboer Anledning til at hviske og tiske. Alt peger hen i Retning af en Forbrydelse. Hvorfor skulde ellers Hr. de Bernay just den Aften have givet alle sine Tjenestefolk Lov til at gaa ud? Sladderen løber videre og videre, og endelig indfinder Kvarterets Politikommissær sig og faar det meget paafaldende Svar af Hr. de Bernay — at han ikke véd, hvor hans Frue befinder sig.

Sagen kommer nu for Politiretten og derfra videre til Kriminaldomstolen. Ir. de Bernay begynder at finde Stuationen helt interessant og beslutter sig til at spille den paatvungne Rolle videre saa længe som muligt.

Sluttelig dømmes han paa Indicier til 20 Aars Tugthus, men just som Dømmen læses op — træder den formentlig myrdede Frue ind. Hun var paa den fatale Spadseretur ganske vist kømmet op at nappes med sin Ægtemage, havde straks raabt paa, at hun vilde skilles, var over Hals og Hoved tagen ud til sin gamle Amme i en fjern Provinskrog, men var dog omsider bleven ked af Opholdet derude . . .

Nu er hun saa forsonlig stemt som nogensinde, og Stykket ender derfor ilutter Fryd og Gammen minus nogle velturnerede Spydigheder til d'Herrer Kriminalister.

Aarhus Theaters Repertoire: I Morgen Aften Kl. 7: »Tante Cramers Testamente«, Lystspil i 4 Akter af Edgard Høyer.

Under Indstudering er: Operetten Flagermusen«; Balletprøverne i denne fortsættes nu daglig under Hr. Prices Ledelse.

En standset Theaterpanik.

Efter hvad der meddeles fra New-York, kan Publikum i et derværende Theater takke det tilstedeværende Politi og Brandvæsens ganske vist saare energiske Indgriben for, at det blev forskaanet for en stor Ulykke.

Under en Eftermiddags-Forestilling lød pludselig høje Raab om »Brand« gennem den tætfyldte Tilskuerplads. Et Øjeblik var det, som om alle lammedes af Rædsel, men derefter grebes Mængden af én til Vanvid grænsende Angst, og alle trængte sig i vild Flugt mod Hovedudgangen. De der posterede Politibetjente indsaa, at kun en resolut Optræden kunde kvæle Paniken i Fødslen. De kastede sig da med tordnende Tilraab: »Tilbage! De maa blive paa Deres Pladser! Der er

Fru Andrea Lamberth

Hr. Ludv. Nathansen.

Hr. Thorkild Roose.

Frk. Ellen Diedrich.

Hr. Vilhelm Birck.

Frk. Gerda Krum.

Hr. Ch. Schwanenflügel.

Fru Antoinette Winding.

ingen Ild!« imod den Mængde, der ganske havde tabt Hovedet. Til alle Sider slog Politibetjentene los med knyttede Næver og i Forening med Brandmændene, der ligeledes brugte Magt, lykkedes det dem at faa de fremstormende trængt tilbage.

Enkelte Personer blev ligefrem løftede i Vejret og temmelig ublidt transporterede til deres Pladser, medens andre af to kraftige Hænder blev tvungne til at blive paa deres Stol. Overfor nogle unge Mennesker, der gebærdede sig særlig vildt, anvendte Politiet endog Stavene. Under deres Bestræbelser for at bringe de uden Aarsag opskræmte Tilskuere til Fornuft, fik de god Hjælp af alle tilstedeværende Theaterkontrollører. Drøje Eder, Prygl og Puf regnede ned over de theaterbesøgende, der ikke vilde lystre, og det i en saadan Grad, at de tilsidst kom til Besindelse.

Det skæbnesvangre Raab om Brand viste sig at være udstødt af en ung Udlænding, der sammen med en Amerikaner var bleven tilbage i Foyeren og var kommen i et heftigt Skænderi med ham, som tilsidst udartede til Slagsmaal. Urostifteren blev øjeblikkelig greben i Kraven af Politiet, og fem Minutter efter, at han havde gjort falsk Allarm, var Roligheden i Theatret genoprettet, og Forestillingen kunde fortsættes.

Rare Udsigter.

Herren (til sin nye Tjener): Det er fordømt, jeg vilde lukke dette Skab op, men nu er Nøglen bleven borte!

Tjeneren: Det skal jeg snart ordne – jeg kan aabne enhver Laas!

For meget forlangt.

Fruen: Først nu kommer Du hjem, det er dog frygteligt sent!

Manden: Hvor kan Du dog tale saaledes? — Det er jo slet ikke sent!

Fruen: Uhret har jo slaaet tre!

Manden: Ja, naar Du tror et saadant elendigt Uhr mere end Din ægteviede Mand, saa er det rigtigst at afbryde Diskussionen!

Hendes Anskuelse.

Baron A., der har forlovet sig med en Enkegrevinde, siger til dennes Datter:

»Indrøm, Komtesse, at De ikke ønsker at faa mig til Fader!«

Komtessen: Aldeles ikke Hr. Baron, men jeg indrømmer, at De havde været mig kærere som Svigerfader!

Ondskabsfuldt.

A. (Komponist): Hvorledes synes De saa om min nye Operette? — Er jeg ikke Kunstner?

B.: Jo — Hukommelseskunstner!

Et Hjælpemiddel.

Student A. (der er forlovet med en kvindelig Student): Vidste jeg blot, hvad jeg skal gøre for at faa min Forlovede til at besøge Forelæsningerne noget flittigere!

Student B.: Du kan jo forære hende en ny Hat!